

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 38T/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717010225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Čaniga
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2017:1717010225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v Pezinku, pred samosudcom JUDr. Zdenkom Čanigom v trestnej veci obž. G. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 26.09.2017 takto

rozhodol:

obžalovaný G. Š., U.. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom T. XXX/XX, E. C.

je vinný, že

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval, v období od mesiaca apríl roku 2013 doposiaľ s výnimkou mesiacov kedy zaplatil, si neplnil riadne vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére M. Š.Í., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. C., N. Z.. Č.. X, v sume 135,- EUR a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám jeho bývalej manželky Y. E., U.. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. C., N. Z.. Č.. X, napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine a táto povinnosť mu bola taktiež deklarovaná rozsudkom Okresného súdu v Pezinku, sp.zn.: 8C 193/2009 zo dňa 03.06.2010, právoplatného a vykonateľného dňa 09.07.2010 o rozvode ich manželstva, čím mu tak za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 6.441,40,- EUR a tento skutok spáchal napriek tomu, že bol za takýto čin odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu v Pezinku, č.k.: 2T 24/2013, zo dňa 07.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 29.03.2013,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a to závažnejším spôsobom konania, pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Po podaní obžaloby Okresnou prokuratúrou Pezinok dňa 23.06.2017 samosudca vytýčil termín hlavného pojednávania, kde obžalovaný sa na hlavné pojednávanie dostavil.

S poukazom na pokyn Krajského súdu v Bratislave pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona sudca nevyzýva obžalovaného na vyhlásenie viny alebo neviny ale vykoná dokazovanie v rámci skutku.

Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní:

Súd vo veci vypočul obžalovaného G. Š., svedkyňu Y. E., oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to dokladom o úhrade z č.l. 12 -15, rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.06.2010, sp.zn. 8C 193/09 z č.l. 16-21, trestným spisom Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/24/2013 z toho obžaloba a trestný rozkaz, ďalej z registrom trestov z č.l. 63 a zistil nasledovné skutočnosti.

Obžalovaný G. H. na hlavom pojednávaní uviedol, že nevie koľko od apríla roku 2013 do termínu pojednávania zaplatil, nemá to zrátané.

V súčasnosti pracuje ako brigádnik a to 4 až 5 rokov a z predchádzajúceho zamestnania ho prepustili, jeho priemerný mesačný príjem je 400 eur.

Nie je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny lebo ho vyradili pre nespoluprácu, je vyučený maliar natierač. Ďalej uviedol, že je ochotný uhradiť zameškané výživné.

Nevedel sa vyjadriť , či uhradil zameškané výživné vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/24/2013.

Svedkyňa Y. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný od mesiaca apríl 2013 do termínu hlavného pojednávania zaplatil 50 eur a k dnešnému dňu je dlh 6.441,40 eur.

Obžalovaný sa s maloletou nestretáva, nekontaktuje ju , nekupuje jej žiadne darčeky.

Svedkyňa sa o maloletú stará sama za podpory jej rodičov.

Obžalovaný podľa výpovede svedkyne nekontaktoval poškodenú , že by chcel uhradiť zameškané výživné postupne alebo v splátkach.

Je pravdou, že si zablokovala telefón od obžalovaného, lebo jej písal nevhodné sms-ky a s týmito sms-kami jej hral na city.

Hodnotenie dôkazov:

Ako zo skutkovej vety rozsudku vyplýva obžalovaný úmyselnou činnosťou si neplnil vyživovaciu povinnosť a to tak, že k termínu hlavného pojednávania zostal dlžný 6.441,40 eur a teda od obdobia apríl 2013 do termínu pojednávania uhradil iba 50 eur.

Obžalovaný svojím laxným prístupom, úmyselným konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona.

Túto skutočnosť mal súd preukázanú jednak samotnou výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní a podporne k tomu vypovedala poškodená Y. E. , keď popísala, že od apríla roku 2013 do septembra roku 2017 obžalovaný neplatil výživné okrem 50 eur, ktoré poškodenej ako matke maloletého dieťaťa zaslal.

K právnej kvalifikácii:

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona

(3) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

b) závažnejším spôsobom konania, alebo

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 38 ods. 1/ Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v pomere 1:0 (§ 36 písm. l/ doznanie a oľutovanie), súd v rámci trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov ukladal daný trest.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy je pokračovacím, trvácim trestným činom s prvkami hromadného trestného činu, ide o omisívny delikt, ktorým nevzniká žiadna škoda v pravom slova zmysle, lebo plnenie vyživovacej povinnosti vyplýva zo zákona o rodine.

K osobe obžalovaného:

Z registru trestov súd zistil, že obžalovaný bol doteraz 1 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 2T 24/2013 zo dňa 07.02.2013, ppl 29.03.2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov do 30.03.2015 s obmedzením povinnosťou uhradiť zameškané výživné.

Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku v čase podmieneného odsúdenia Okresným súdom Pezinok citovaný hore pod sp.zn. 2T/24/2013 lebo od obdobia 29.03.2013 najmenej 3 mesiace v priebehu dvoch rokov naplnil všetky pojmové znaky predmetného trestného činu.

K trestu:

Ako je hore uvedené, trestná sadzba pri prečine podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona je v danom prípade od jedného roka do piatich rokov a zo skutkovej vety rozsudku vyplýva, že obžalovaný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť od mesiaca apríl 2013 až do rozhodnutia Okresného súdu Pezinok pričom bola použitá kvalifikovaná skutková podstata trestného činu odseku 3 § 207 Trestného zákona.

Súd nepriznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Trestného zákona lebo v danom prípade by došlo k dvojitému priťaženiu lebo obžalovaného odsúdil k trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením s minimálnym stupňom stráženia, lebo sa dopustil predmetného skutku v podmienenom odsúdení.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona, súd môže podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo
b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na túto skutočnosť, že obžalovaný úmyselným spôsobom sa vyhýbal povinnosti platiť výživné bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V intenciách § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona bol uložený podľa názoru súdu primeraný trest s poukazom na osobu obžalovaného vzťahoch k trestnému činu, možnosti nápravy páchatel'a ako aj ostatné okolnosti uvedené v § 34 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný v rámci odvolacieho konania môže zmeniť predmetný rozsudok v tom zmysle, že ak zaplatí zameškané výživné a neplatenie výživného nemalo negatívny vplyv na maloleté deti môže byť spod obžaloby oslobodený.

S poukazom na všetky vykonané dôkazy, okolnosti prípadu, bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Pezinok na Krajský súd v Bratislave.